

Att forma mästare

- Curt Einarsson var mannen bakom Boltics gyllene era!

Han var smålänningen som, efter en period som rekordung förbundskapten för bandylandslaget, fick chansen att fullt ut pröva sina teorier i vardagsarbetet med en bandyklubb. Och det var Boltic och Lars "Snöret" Berg som presenterade sin idé för energiske Curt Einarsson. Det blev sex år i Karlstad – 1975-1981! Och det var under de åren som han lade grunden för Boltics storhetstid. Den kom att innehålla 15 SM-guld – 9 för herrar och 6 för damer! Och siffrorna 9 och 6 passar vi ihop till 96 – för det var antalet besökare i Seniorernas Hus denna marskväll. Och passande nog var det forne ungdomsledaren i Boltic, Mats Larsson, som såg till att entrén fungerade smidigt! Cirkeln slöts!

Curt inledde med att massmedia – i det fallet radion – då knappt visste vad klubben hette:

- Radion rapporterade om en bandymatch mellan Filipstad och Baltic...men det dröjde inte så länge förrän hela Sverige visste vilka **BOLTIC** var!!

Det blev ett metodiskt lagbygge, främst runt de egna produkterna men också några nyckelspelare värvades på ett tidigt stadium, där Bernt "Bempa" Eriksson var centralgestalt. Redan säsongen 1976/77 gjorde man debut i högsta serien. Premiärmatchen hemma mot Kungälv såg väl inte helt bra ut efter första halvlek, underläge 1-2, men i andra sprakade Bolticfyrvirket igång på allvar:

- Vi låg under med 1-2 i halvtid, men i andra så körde vi över Kungälv och vann med 12-2!

Förväntansfullt i entrékön: Leif Jurefalk, Torbjörn Eriksson och Mats Oscarsson

Gänget som såg till att markservicen fungerade: Ingvar Börjesson, Evert Andersson, Inger Borgström och Mary Larsson – Marys make Mats, tidigare ungdomsledare i Boltic var strängt upptagen i entrén och kunde inte vara med på bilden!

Det kom att dröja ända till sjunde omgången av serien innan Boltic förlorade för första gången i allsvenskan och man gick raka vägen till serieseger. I slutspelet tog det stopp mot Broberg i kvartsfinalen – året därpå blev det semifinal men nu var Boltic etablerade.

Så kom SM-guldet 1979! Något som också blev ”Bempas” sista match. Och det blev ett värdigt slut för en stor mästare. Flera avgörande insatser och publikens och lagkamraternas jubel och glädje blev belöningen!

- ”Bempa” är Boltics absolut främste genom tiderna. Ingen tvekan! Han behärskade allt. Lika snabb i munnen som i tillslaget på bollen!

Och bilden av Bempa dök upp när denne på ett landslagsläger stötte ihop med Ove Eidhagen. Denne veteran hade försökt lära Bempa hur det gick till i landslaget – Bempa replikerar:

- Häng med själv istället, gubbdjävvel!

En gång lär ”Bempa” ha fått frågan varför det blev bandy för honom. Reptilsnabbt svar:

- Släng in en boll och en puck till en katt får du se vad katten vill leka med!

Aftonen bjöd på snabba svängningar. Curt fångade det ena ögonblicket efter det andra – inte alltid i den logiska eller kronologiska ordningen – men vad gjorde det – allt kom ju med!!!

Torsten Tegnér, den legendariske sportjournalisten, idrottsledaren och bandyspelaren citerades ur boken Fram till FRIHET, där TT redan tidigt tog ställning i för tiden – och det eviga – kontroversiella frågor och tog upp kampen, just för FRIHET!

Ända från Malmköping kom Göran Gustafsson, eller GG som han kallas. Tillsammans med Ulf Karlsson tillbringade han FYRA(!) timmar av eftermiddagen i Idrottshistoriska Hörnan, där mängder av journalfilmer beskådades. Sedan bar det en trappa ner för att hinna både lyssna till och diskutera med kvällens gästföreläsare: Curt Einarsson.

Det blev berömmade ord till några av Boltics ledare genom åren: ”Snöret”, Göran Pettersson och Mats Larsson, ungdomsledaren.

- När man kom över Regementshöjden och tittade ner mot Tingvalla Isstadion såg man knappt isen, det kryllade av folk som spelade bandy. Vilken bredd! Och tänk – redan hösten 1979 slog Boltics dominans igenom totalt också i landslaget. I landskampen mot Finland i december det året återfanns inte mindre än SEX spelare från Boltic i landslaget.

Det var ett lätt vibrato på Curts stämma. En befogad stolthet! Curt hade varit rekordung förbundskapten för bandylandslaget. Han hade knutits till Svenska Bandyförbundet redan 1968. Förbundskaptensrollen hade han 1973-1975. Men brakförlust mot Sovjet, 1-7, sved i själen.

- Ryssarna måste ha fått specialgröt till frukost. Fradga i munnen. Borde vara dags för dopingkontroller!

Så styrdes kosan mot Karlstad. Och där mötte han så många personligheter, ”Snöret” är redan nämnd. Sune Almqvist blev hans assisterande tränare. Leif Odhe blev också snart in i ledarstaben. Både Sune och Leif med gedigna aktiva karriärer i såväl Göta som Lesjöfors.

- Lesjöforsperioden var säkert helt ideell från bådassida! När baronen kallar...

Curt förstod att samla styrkorna runt sig – såväl i ledarpositionerna som i lagdelarna!

96 personer fanns på plats i Seniorernas Hus. Och nog visste Curt Einarsson hur man trollbinder en publik!

Ett välbesökt café!!

Ryktet som föregick Curt var att han var teoretiker. Men han väntade, av taktiska skäl, med första teoripasset över en månad....

- Första träningspasset genomförde vi på gräset utanför Tingvalla, där innebandyhallarna nu ligger. Först mer än en månad senare hade jag första teoripasset. Då gav jag beskedet: ställer ni upp skall vi göra något som inget annat bandytag gjort tidigare! Och de ställde upp – de begrep sitt eget bästa!

Så tog Curt fram några ur kärngänget fram till scenen och gav dem berömmande ord:

- Sune Almqvist, ordning och reda; Leif Odhe den stabile lagledaren som gått från målvakt via målvaktstränare; ”Gröten” Olsson, den lojale traditionsbäraren.

Och journalisterna som följde Boltic i spåren, på hemmaplan, runt om i Sverige, på Europaäventyren med resor till den sovjetiska iskylan. Och visst kallade Curt fram Agne Byström, NWT:s medarbetare, som så ofta bevittnade Boltics matcher från pressläktaren. Nog fanns det minnen som satt såväl djupt som positivt i Agnes själ – det gav hans berättelse vittnesmål om, inte minst om resan till Chabarovsk 1981!

Fler spelare fanns att nämna:

- Lars Clarin – han gick på skridskor, var med om hela resan. Lojal, aldrig gnäll, tog alltid täten, tuff, första rusare på hörnor och frislåg. Men detta modiga lejon hade en svaghet. Extrem flygrädsla gjorde att han åkte tåg när det blev resor långt in i Sovjetunionen!

Och bland motståndarna så nämndes Katrineholms Tommy Axelsson, som vid en match 1979/80 i samband med slantsinglingen vann densamma. Hans respekt för Boltic var uppenbar när han, lätt resignerat, sa:

- Vi tar bollen – det lär väl vara enda gången vi får låna den....

Och en och annan anekdot dök också upp, som när vattenflaskorna skulle användas vid första träningen vid terrängspåret i närheten av Tingvalla efter sommaruppehållet. Det var bara det att de inte hade blivit tömda och rengjorda vid säsongsslutet....

Fotboll kom också med på ett hörn. FBK-fotboll, som från början egentligen var en ”sommardel” av Färjestads hockey. Och hur var det med ekonomin vid den här tiden. Det florerade nog en del svarta pengar innan även idrotten inordnades under det normala skattemässiga taket. Det var nog ett och annat brunt kuvert som kunde hämtas hos personer som normalt ägnade kraft åt att jaga skattesmitare... ja, o tider, o seder!

Ingemar Elfving var en av dem som passade på att få några personliga ord med Curt

Alla besök i Sovjetunionen – ett land som Curt kände en slags hatkärlek till. Åter lyftes Torsten Tegnér fram som ett stort föredöme. I TT:s fall fanns befogad kritik mot såväl nazism som kommunism – även vid tider då sådan kritik inte varit opportunt! Curts ord:

- Betänk att kommunismen skördade fyra gånger fler offer än nazismen!

Tegnér som varit med och bildat icke mindre än sex specialidrottsförbund, som var sonsons son till skalden Esaias Tegnér och son till visans drottning, Alice Tegnér. Brev från TT till Curt var fyllda av tankestreck, apostrofer och utropstecken. Han kunde höra Tegnérns röst inom sig, när de lästes.

- Vid möten kunde ibland övriga mötesdeltagare uppfatta att Tegnér tog sig en tupplur, men när alla trodde att han sov kunde han blixtra till med ett knivskarpt inlägg i diskussionen, där det inte fanns tvivel om att han uppfattat allt som hade sagts!

Bosse Almqvist (till höger) är kanske mest känd för sina många år i Göta, där han tog emot brorsan Sunes smörpassningar, men det var i Boltic-tröjan han avslutade sin aktiva karriär.

Så gick kvällen ändå obevekligt mot sitt slut. Tankarna, replikerna, utvecklingarna hade korsat rummet. Visst kände man av den glädje Curt kände - och gav ett så tydligt uttryck för - över att få återse platsen där han för 40-talet år sedan skapade historia, då han genom sitt enträgna, metodiska, entusiastiska och kunniga vardagsarbete gav bandysporten en helt ny dimension!

Text och foto: Anders Borgström